

emaArt

Teoria i pràctica artística II. L'art contemporani més a prop

PERE PARRAMON

dilluns de 19.00 a 21.00 h

Aula 1

L'art més proper, el dels anys 60 del s. XX fins ara, sovint ens desconcerta i, fins i tot, ens pot causar rebuig. Per això les expressions artístiques més properes en el temps són les que acaben resultant més desconegudes. Amb aquest curs, que pot plantejar-se com a continuació d'El primer art contemporani o com a proposta totalment independent, ens plantejem transformar la incomoditat que de vegades acompanya l'art contemporani en una oportunitat.

Però oportunitat per a què? Per a què és important familiaritzar-se amb l'art conceptual, les performances, l'art digital, postmodern o postcolonial? D'entrada, per a conèixer-nos millor a nosaltres mateixos, perquè en obres com el tauró suspès en un tanc de formaldehid de Damien Hirst, o les sessions al Met de Nova York on Marina Abramović seia muda davant del seu públic, hi ha tot de reflexions sobre les il·lusions i les pors que acaben animant el nostre dia a dia més quotidià.

Un endinsament sense complexos en l'art contemporani, per a tothom, familiaritzat amb el tema o no, i amb un sistema de treball transversal i multidisciplinari complementat amb artistes convidats, l'assistència a xerrades i visites a museus.

Temari:

1. Idees sense objecte

- 1.1. **El llegat de Pollock.** El *décollage*, les impressions i el moviment: Kaprow, Klein, Fontana i el Black Mountain (Rauschenberg, Cage, Cunningham...).
- 1.2. **El paisatge.** El *land art* (Long, Smithson, Morris, Woldsworthy...). Els mons virtuals (Cunningham, Mori...), els immaterials (Turrell...), els destruïts (Almarcegui...), els embolicats (Christo i Jeanne-Claude...)...
- 1.3. **Els conceptes i el moviment.** L'*arte povera* (Pistoletto, Kounellis, Merz, Penone...). El Fluxus de Beuys, Maciunas i Ono. L'art conceptual des de Nauman a la humilitat engrandida de Llena. El minimalisme (Judd, Stella, Andre, Flavin, LeWitt...). Els excrements de Manzoni.

- 1.4. **El cos, les accions i les performances.** El *body art* (Pane, Schneemann, Orlan...). Els extrems dels accionistes vienesos (Nitsch, Burden, Brus...) al patiment de Nebreda. La presència d'Abramović.
2. **El posicionament ètic i la mirada de la minoria**
 - 2.1. **El post-colonialisme.** L'òrbita islàmica (Hatoum, Neshat, Nabil, Zaatari...). L'Àsia de Weiwei. Les cicatrius colonials a Sud-Amèrica (Varejão, Bruguera, Mendieta...).
 - 2.2. **Qüestions de gènere.** Les respostes a Pollock i Klein (Johns, Lachowicz, Boadwee...). Teories feministes: de l'essència femenina a les diferències múltiples (Chicago, Green, Opie, Goldin, Rosler, les Guerrilla Girls, Okariz...). Les capes de Rivera. De l'home hiperbòlic de Tom de Finlàndia a la vulnerabilitat de Hobson (amb Just, Arregui, Bark, Burke...).
 - 2.3. **El compromís amb un mateix i amb els altres.** De les aranyes de Bourgeois als poemes de Cha. L'empatia de Badiola i Congost. Espaliú i la malaltia. Wilke i el problema de la bellesa. Scott i el nou *outsider art*.
3. **Qui tem l'art contemporani?** La crisi de la gran idea: la postmodernitat (Sherman, Wall, Kruger, els germans Chapman, Lucas, Emin...). Consells per no perdre's (Fischli/Weiss, Baldessari, Weiner, Höller...). L'*street art* de Banksy i l'*underground* de Pettibon. *Enfants terribles*: del *kitsch* de Koons i Murakami als taurons de Hirst, i les calaveres de Gordon, passant per les blasfèmies de Serrano.

PERE PARRAMON

pparramo@xtec.cat

www.pereparramon.com